

מסורת הש"ס

(א) ב"ק סק. ב"מ מז. (ב) [ג"מ]
 ק: סנהדרין טו. גיטין דף לט.
 (ג) ב"מ דף לז. (ד) [ג"מ]
 שייך לעיל מז: במשנה, (ה) [ג"מ]
 שייך לעיל במשנה, (ו) [ג"מ]
 לעיל במשנה מז: (ז) [ג"מ]
 בתוס' ב"ק סק. ד"ה דבר וכו'
 מוזר טפ"ח, (ח) [ג"מ] שייך לעיל
 במשנה,

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף

וסלע היה שוה פטור.
 הלוה מן השעבוד, שאין כלן.
 הודלה נמקלת (ב"מ לד:).
 ורשעה דירבני היה שוה
 חייב. ליבע עק היה שוה
 ומשלם לו דינר סאודה לו
 (שו"מ).
 ורשעים היה שוה.
 והלוה מוכח את המלוה את
 יתר דמיו, וקא קבר האי מאן
 המלוה על המשכון שומר שבר
 הוא (שו"מ). פטור. מן
 השעבוד שאין כלן הודלה
 שחיי לו כלום (שו"מ).

רבינו חננאל

אין נשבעין עליהם. דת'ר
על כל [דבר] פשע ככל.
על שור על חמור על
שה על שלמה פרט. על
כל אבדו וכולו וכלל.
ופרט וכלל אי אהרן
אלא כעין הפרט. מה הפרט
מפורש דבר המיטלטל
וגופו ממוקן אף כי כיוצא
בו. יצאו לקרעות שאינן
מטלטלין. יצאו עבדים
דכתיב בחו לרשת אחוהו
והוקשו לקרעות. יצאו
שטרות שאין גופן [ממון]
לדריאה בעלמא עבד. יצאו
קדושות רעוה כתיב ולא
הקדש. ואין בקרקות ולא
בעבדים ולא בשטרות ולא
בדקדושת השומרי ד' הו'.
ההיא כתיב דאיתא כפל כח
הגנוב שה נמצא בידו כמות
השורו ולא מכרו משום
[כפל] שמכרו ד' והוא דרין
בקר ה'. אבל אלו שאין
כפל מציניוהו מרחיבין כ
איש איש אל רעהו כפי כו
ללים לשמור. וכתיב בהן
אם מיצא הגנוב ישלם שנים
ועינן להוהו בכלל ופשוט
וכלל. דת'ר כ' יתן איש אל
אשר חלל. כפי אלו
פרט. וגזכב מבית האיש שור
פרט.

שבועת הד"ינין פרק ששי שבועות

על הבית אל האלהים אם

יִכִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ ⁶כִּלְל כִּסֵּף אוֹ כֵּלִים
וּפְרֹט לְשִׁמּוֹר חֹזֵר וּכְלָל כִּלְל וּפְרֹט וּכְלָל אִי
אֲתָה דָן אֵלֶּה כַּעֲיֵן הַפְּרֹט מֵהַ פְּרֹט מְפֹרֵשׁ
הַכֹּהֵן הַמְּטַלְטֵל וְגִזְפוֹ מִמּוֹן אָף כֹּל דָּבָר
הַמְּטַלְטֵל וְגִזְפוֹ מִמּוֹן יֵצְאוּ קִרְקָעוֹת שְׂאִין
מִטַּלְטְלִין יֵצְאוּ עֲבָדִים שְׁהֻקְשׁוּ לְקִרְקָעוֹת
יֵצְאוּ שְׁטָרוֹת שְׂאֵף עַל פִּי שְׁמַטְטֵלִין אֵין
גִּזְפוֹן מִמּוֹן הַקֹּדֶשׁ רֵעֵהוּ כְּתִיב: נוֹשֵׂא שֹׂכֶר
אִינוֹ מִשְׁלָם: מִגֻּלָּן דִּתְנוּ רִבְנָן ²כִּי יִתֵּן אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ כִּלְל חֲמוֹר אוֹ שׂוֹר אוֹ שֶׁהַ פְּרֹט
וּכֹכֵל בְּהֵמָה לְשִׁמּוֹר חֹזֵר וּכְלָל כִּלְל וּפְרֹט וּכְלָל
כֹּ' עַד הַקֹּדֶשׁ רֵעֵהוּ כְּתִיב: ר"מ אוֹמֵר יֵשׁ
דְּבָרִים שֶׁהֵן כִּקְרָעַק וְאֵינָן כִּקְרָעַק כֹּ': מִכְּלָל
דְּרַבִּי מֵאִיר סָבַר כֹּל הַמְּחוּבֵּר לְקִרְקָעַק אִינוֹ
כִּקְרָעַק אֲדַמְיַפְּלָנִי בְּטַעֲנוֹת לִיפְלָנִי בְּסֻרוֹת
(אֵלֶּה) ³א"ר יוֹסִי בְּרַבִּי חֲנִינָא ⁴הֵכָא בְּעָנְבִים
עוֹמְדוֹת לְהַבְצֵר קַמְיַפְּלָנִי דְּרַבִּי מֵאִיר סָבַר
כְּבַצּוֹרוֹת דְּמִיִּין וּרְבִנָּן סָבְרִי לֹא כְּבַצּוֹרוֹת
דְּמִיִּין: אֵין נִשְׁבַּעְיִן אֵלֶּה עַל דְּבָר שְׁבַמְדָּה
וְשְׁבַמְשָׁקל כֹּ': אֹמֵר אֲבִי לֹא שֵׁנו אֵלֶּה דְּאֹמֵר
לִיָּהּ בֵּית סַתָּם אֲבָל אֹמֵר לִיָּהּ בֵּית זֶה מֵלֹא
יִדְיָעָא טַעֲנִתָּהּ א"ל רַבָּא אִי הֵכִי אֲדִתְנִי סִפָּא

זה אומר עד הויז זה אומר עד החלון חייב
ים אמורים בבית מלא אבל בית זה מלא
ו חייב עד שיטענו בדבר שבמדה שבמשקל
ה שבמשקל ושכמנין תניא כוותיה דרבא
מר אין לך בידי פטור ימנורה גדולה יש
ה קטנה פטור ימנורה גדולה יש לי בידך
ה פטור יאכל אמר לו כור תבואה יש לי
אלא לתך חייב ימנורה בת עשר ליטרין
א בת חמש ליטרין חייב כללו של דבר
בדבר שבמדה ושכמשקל ושכמנין ויורה
ושכמנין כללו של דבר לאתויי מאי לאו
א מנורה גדולה ומנורה קטנה מה שמענו
א טענו אי הכי בת עשר בת חמש נמי מה
דה לו לא טענו אמר ר' שמואל בר רב
עסקינן דקא מודה ליה מינה אי הכי אזורה
דלייפי לא קתני הכא נמי בשל חליות לא
ממל ששני מנורה הואיל ויכול לגוררה
תניי המלוה את חבירו על המשכון ואבר
יו ושקל היה שוה והלה אומר לא כי אלא סלע
פטור סלע הליתידך עליו ושקל היה שוה
הליתני עליו ושלשה דינרים היה שוה
ה היה שוה והלה אומר לא כי אלא סלע
פטור סלע הליתני עליו ושתיים היה שוה
הליתידך עליו וחמשה דינרים היה שוה
לו שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון:
גמ'

דבר שבמדה והשמה נחא נמי דמיי צוה הכלל בית זה מנ
וַיֵּצֵא הָיָה אֶת הַפְּקָדוֹן. פירש בקונטרס שמה לא דקדק
 (מ ד קד:) הקשה לזברי המפרש כן וכי עבדין מקנה לו
 דיון וממלא שבעת ליה לבטלה ויע"ע מוס' צ"מ לד: ד"ה שמה:

ובר בהמה לשמור חזר וברא. אע"ג דצריש ט"כ קאמר מפרט וכלל כי"ד ומייתי האי קרא לסימונא צעלמא הוא דנקטיה דהכא כלל ופרט וכלל הוא: **בבצורות** דמיין. נראה דלענין שבת לכ"ע לאו בצורות דמיין וכמחזירות דמו דגמר מקי"ר

וְלֹאֲרַעָה לְבִיעַ כְּמַצִּוֹת דִּמְיִין כְּדוֹמֹה
בְּצִפְרָק נִעְרָה (כְּמַצִּוֹת דָּף נ"א. וְס) גִּבִּי
הָאָה דֹּאֲמַר רַב יוֹסֵף זִל הֵב לָהּ
מִתְמַמְרִי דַּעַל בִּזְדִּיא דְּפִרְיָן סוֹף סוֹף
כָּל הָעוֹמֵד לְגֻזּוּ כְּגֻזּוּ דְּמִי וְאִי הוּא
שִׁיבָן לְפָלֻגְתָּא לֵבָא מִזֵּי קִשְׁיָא לֵ"ה
לְתַלְמָא כְּרֻבָּן סְבִירָא לֵ"ה מִיּוּהִי רִ"ח
פִּירְשֵׁי דְּהוּי כְּרָ"מ דְּקִיִּימָא לָן הִכִּי
מִשְׁמָשׁוּם בְּצִפְרָק הַכּוּסִם (ב"ק דף נ"ג. וְס)
פִּסְקִין כְּרָ"ס דֹּאֲמַר אֲכֻלָּה פִּירוֹת
גְּמוּרִים מְשֻׁלָּחַת פִּירוֹת גְּמוּרִים
כְּדִמְרָפְרַס עֲבֵמָא בְּגִמְרָא דִּכִּי אֲמַר
רִחְמָנָא וְעֵבֶר בְּשַׁדָּה אֲחֵר שׁוּם אֲמַר
וְאִי אֵלֶּי אֵלֶּי אֵלֶּי אֵלֶּי אֲרַבְרָה ז"ל

תורה אור השלם

- בִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רַעְהוּ.
יִסָּק אוֹ כָּלִים לְשֹׁמֵר וְגִבּוֹר
בְּבֵית הָאִישׁ אִם יִמְצֵא
הַגִּבּוֹר יִשְׁלֹם שְׂנִיִּם:
שְׁמוֹת כֹּב ו
בִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רַעְהוּ.
מִזֹּר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׁה וְכָל
הַמֶּה לְשֹׁמֵר וּמֵת אוֹ נֶשֶׁבֶר
גַּם נֶשֶׁבֶה אֵין רֹאֶה:
שְׁמוֹת כֹּב ט

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

ואמרו

יִישִׁי הָיָה אֲדוּרִי בְּאוּרֵךְ קֶטֶן מְקַצֵּת מִמֶּנּוּ אֶמְרָלָה תִּתֵּן אֲוֹרֵךְ בְּרִלְיָנִי, הָכֵא הָיָה הָיָה וְיִחְלִיל וְיִכּוֹל לִמְרוֹת לִשׁ עֶשְׂרִי שִׁטְוֹן לְגִוּרֵדוֹ וְלִהְיוֹתָ אֲדוּרָה בְּעֶמְדָּה בְּרִי וְזֶה: וְחִי קִרְקֶטָה וְעֶבְרִים וְשִׁוְרֹת וְשִׁיטָּן אֶן שִׁבְעֵן עָלֶיךָ שְׁבוּעָתָה אֲדוּרִיכֵיכֶם בְּכַחוּבֹת פֶּקֶד הַכּוֹחַ לְאִשְׁתֵּי דִין וְדִכְרֵם אֶן יֵן בְּנִכְסֶיךָ (91 99) בְּעֵינֵי הַפּוֹגְמָה בְּרִיכֵיכֶם וְאִשְׁקִי. אֵלָּא אִמֵּר לָכֵן שְׁבוּעָתָה (מִרְבֵּן) אֵלָּא הִפְסִיתִי דַעוֹתִי שֶׁלֹּא מִשְׁכָּר וְאִבֵּר וְאִמֵּר לָכֵן הַלְלוּהֶן עָלֵי וְשִׁקְלֵה הֵן שׁוֹה. אֵלָּא אִמֵּר לָכֵן הַלְלוּהֶן עָלֵי שֶׁכֵּן אֵלָּא הָיָה שֶׁכֵּן אֵלָּא שֶׁכֵּן עָלֵי. אֵלָּא [אִמֵּר] לָכֵן הַלְלוּהֶן עָלֵי הַמִּשְׁכָּר שֶׁמֶר שֶׁר שׁוֹמֵר אֶת שִׁבְעֵי הָאֲבֹדִת וְהַלְלוּהֶן בְּדָמֵי הַמִּשְׁכָּר עַד מִנְּשֶׁם מִשְׁתַּקְדָּן אֲצִלֹּו שֶׁמֶר שִׁבְעוֹ הֵן רִיבִיעִית הֵלֵךְ אֶת הַמִּשְׁתַּקְדָּן וְעַד מִנְּשֶׁם מִשְׁתַּקְדָּן אֲצִלֹּו שֶׁמֶר שִׁבְעוֹ הֵן רִיבִיעִית הֵלֵךְ אֶת הַמִּשְׁתַּקְדָּן

(ח) חולי

יִי אֱלֹהֵינוּ הַשְׁבוּנוּ אֵת אֲנֵינוּ אֵלֶיךָ וְכֹל